1955
అక్టోబర
, 28

రాజా బహదూర్ కామాక్ష్య నారాయణ్‌సింగ్ మరియు ఇతరులు

Vs.

హజారీబాగ్ యొక్క కలెక్టర్ మరియు డిప్యూటీ కమీషనర్ మరియుఇతరులు

[ఎస్.ఆర్.దాస్, (ఆక్టింగ్ సి.జె), వివియన్ బోస్, జగన్నాధ దాస్, జఫర్ ఇమామ్ మరియు చంద్రశేఖర ఐయార్ న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

బీహార్ భూ సంస్కరణల చట్టం , 1950 (బీహార్ చట్టం XXX ఆఫ్ 1950), సెక్షన్లు 3(1) 4(a), 4(h), 5, 7 – భూమిపై ఉన్న భవనాలు ఎస్టేట్ లోవున్నవి , జనవరి, 1946 – మొదటి రోజు తర్వాత ఎస్టేట్ – బదిలీ – ఎస్టేట్ రాష్ట్రానికి సంక్రమించినదని నోటిఫికేషన్ ఇవ్వబడినది స్థిరపడినట్లు తెలియజేయబడింది. సెక్షన్ 4(హెచ్) కింద బదిలీ చేయబడిన వ్యక్తికి – నోటీస్. 4(h) – నోటిఫికేషన్ బదిలీ చేయబడిన ఆస్తులను రాష్ట్రానికి అప్పగించాలని నిర్దేశము చెల్లుబాటు – S. 4(h), ఒకవేళ చట్టవిరుద్ధము.

ముఖ్య గమనిక:

డిసెంబరు 29, 1947న, పిటిషనర్ నెం. 1 అతనికి చెందిన ఎస్టేట్‌లో ఉన్న భూములు మరియు భవనాలు ఉన్న నిర్దిష్ట ఆస్తులను C (ఒక కంపెనీ)కి లీజుకు ఇచ్చెను. తదనంతరం, 1949లో అతను సెటిల్‌మెంట్ డీడ్‌ను అమలు చేశాడు తద్వారా అతను మూడు ధర్మకర్తలకు అనగా తనకు పిటిషనర్లు 2 మరియు 3 కి బీహార్ భూ సంస్కరణలు చట్టం, 1950 (బీహార్ చట్టం XXX ఆఫ్ 1950). సెప్టెంబర్ 25, 1950, అమలు లోకి వచ్చింది. మరియు నవంబర్ 3, 1951న, బీహార్ రాష్ట్రం చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ లో పిటిషనర్ నంబర్ 1 యొక్క ఎస్టేట్ రాష్ట్రానికి ఇవ్వబడినదని ప్రకటించింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 4(హెచ్) కింద కలెక్టర్ కంపెనీకి నోటీసు జారీ చేసెను. మార్చి 4, 1954న, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సెక్షన్ 3(1) కింద నోటీసు ఒక జారీ చేసింది . దానిలో ప్రశ్నార్ధకమైన ఆస్తులు ఇచ్చుటకు ఉద్దేశించబడింది.

పిటిషనర్ల తరుపున ఈ విధంగా వాదించిరి. నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్లోవున్న భవనములు రాష్ట్రముకు ఈ క్రింది కారణాల వల్లన చెందవని పేర్కొనిరి.

1) చట్టంలోని సెక్షన్ 3 కింద పిటిషనర్ నెం.1 యొక్క ఎస్టేట్ స్టేట్ కు సంక్రమించదు. కానీ సెక్షన్ 4 లోని నిబంధనల వలన.
2) చట్టములో ఎస్టేట్ నిర్వచనము ప్రకారము భూమి గుర్చే చెప్పును కానీ దానిలోగల ఏ భవనము గూర్చి చెప్ప లేదు.
3) సంక్రమించే తేదీకి ఆ భవనాలు నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ అద్దెలను వసూలు చేసే కార్యాలయాలు గానూ , కచ్చేరీగాను సెక్షన్ 4(a) మరియు (a) కింద ఉపయోగించలేదు.
4) పిటిషనర్లు కంపెనీ నుండి అద్దెలను తీసుకొని , అనుభవించే వారి ప్రాధమిక హక్కుపై అకారణమైన నిర్భంధమును సెక్షన్ 4(a) విధించుట రాజ్యాంగ విరుద్ధం.

1) పిటిషనర్ నం. 1 యొక్క ఎస్టేట్ సెక్షన్ 3 కింద ఇచ్చిన నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ కారణంగా రాష్ట్రంకు ఇవ్వబడినదా లేక సెక్షన్ 4 యొక్క నిబంధనల ప్రకారము ఇవ్వబడినదా అన్నది స్వల్ప పర్యవసానముగా వుండును. ఎందుకంటే రెండు సందర్భాలలోనూ సంక్రమణ జరిగినది.
2) అయితే "ఎస్టేట్" యొక్క నిర్వచనంలో భూమి అనే పదం ఉపయోగించబడుతుంది మరియు భవనం అనే పదం గురించి ప్రస్తావించబడలేదు అయిననూ నిబంధనలు. 4 , 5 మరియు 7 శాసన సభ యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని చూపుతాయి. అనగా రాష్ట్రంలో సంక్రమించే నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ యొక్క భూమి కంటే ఎక్కువ విషయాలు చేర్చబడును. రాష్ట్రంలో వెస్టింగ్ కింద 4(a), నిర్దిష్ట భవనాలు వివరణ మరియు ఇతర విషయాలు సెక్షన్ 2 కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ వలన పూర్తిగా రాష్ట్రంకు ఇవ్వబడును. సెక్షన్లు 5 మరియు 7 కింద పేర్కొన్న భవనాలు మధ్యవర్తి రాష్ట్రంకు అప్పగించబడెను. భవనాలు రాష్ట్రం అధీనంలో ఉన్నాయని మాత్రమే భావించాలి మధ్యవర్తి రాష్ట్రంలో స్థిరపడిన వ్యక్తి.
3) సెక్షన్లు 4(a) మరియు 4(h) లను కలిపి చదవాలి. సెక్షన్ 4(h) కింద భవనం ఏ ఉపయోగం కొరకు, బదిలీకి ముందు జనవరి 1వ తేదీ 1946 తర్వాత ఉంచబడినది తప్ప , దాని తర్వాత. విషయమై కలెక్టర్ పరిశీలించారు. మరియు బదిలీ తర్వాత జనవరి 1 , 1946 నాడు ఏ ఉపయోగము కొరకు వుంచబడినదీ లెక్క లోనికి రాదు. అది నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ లోని భవనమైతే , అది అట్టి ఎస్టేట్ యొక్క అద్దెలను వసూలు చేసే కార్యాలయము లేక కచ్చితంగా బదిలీకి ముందు వెంటనే ఉపయోగించితే అట్టి బదిలీ సెక్షన్ 4(h) కింద రద్దు చేయదగినది. మరియు

నోటిఫికేషన్ ప్రకటనతో ఆ భవనము రాష్ట్రంకు పూర్తిగా సంక్రమించును మరియు సెక్షన్ 4(a) లోని నిబంధనలు ఆ ప్రకారమే చదవబడాలి; మరియు

4) సెక్షన్ 4(h) కింద కలెక్టర్ యొక్క అధికారాలు విస్తృతమైనవిగా వున్నవి ప్రతిపాదించినట్లుగా అవి సంపూర్ణమైన ఏకపక్ష అధికారాలు కావు. సెక్షన్ 4(h) అనునది చెల్లుబాటు అయే ఎస్టేట్ స్వాధీన చట్టము మరియు ప్రభుత్వ యంత్రాంగములో అంతర్భాగము. దాని ద్వారా ఎస్టేట్ స్వాధీనము జరుగును. అందువలన చట్టము లోని సెక్షన్ 4(h) అసమంజసమైన అడ్డంకులు పిటిషనర్ల ప్రాధమిక హక్కులపై విధించుట జరగదు. చట్టము సెక్షన్ 4(h) తోసహ రాజ్యాంగములోని ఆర్టికల్ 31-A ద్వారా కాపాడబడును.

తీర్పు:

అసలు అధికార పరిధి: పిటిషన్ నం.217 ఆఫ్ 1955.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద, దాఖలైనది.

NC ఛటర్జీ, (వీర్ సేన్ సాహ్నీ మరియు గణపత్ రాయ్, తో), పిటిషనర్ల తరపున.

లాల్ నారాయణ్ సిన్హా, (బజరంగ్ సహాయ్ మరియు SP వర్మ, తో), ప్రతివాది నం.2 తరపున.

1955. అక్టోబరు 28. కోర్టు తీర్పును IMAM జడ్జి వెలువరించిరి – పిటిషనర్లు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం ఈ దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు , పిటీషన్‌కు జోడించబడిన షెడ్యూల్‌లో పేర్కొన్న భవనాలు మరియు భూములు " A" అని గుర్తు పెట్టబడ్డాయి. (ఇకపై వివాదాస్పద ఆస్తులుగా సూచిస్తారు) ఇవి బీహార్ భూ సంస్కరణల చట్టం 1950 (ఇకపై చట్టంగా సూచిస్తారు) నిబంధనల ప్రకారం బీహార్ రాష్ట్రం అధికారం లోలేవు. పిటిషనర్ నెం.I అతని వ్యక్తిగత హోదాలో ఒకప్పుడు హజారీబాగ్ కలెక్టరేట్‌లోని తౌజీ నెం.28లో ఉన్న వివాదాస్పద ఆస్తులకు యజమాని. డిసెంబరు 29, 1947న పిటిషనర్ నెం. I యజమానిగా వివాదాస్పద ఆస్తులను మినరల్ డెవలప్‌మెంట్ లిమిటెడ్ (ఇకపై కంపెనీగా సూచిస్తారు) అనే కంపెనీకి లీజుకు ఇచ్చాడు. వివాదాస్పద ఆస్తులను కంపెనీ స్వాధీనం చేసుకుని అద్దె చెల్లిస్తోంది. ఏప్రిల్ 7, 1949న పిటిషనర్ నంబర్ I తన వ్యక్తిగత హోదాలో సెటిల్‌మెంట్ డీడ్‌ను అమలు చేశాడు , దాని ద్వారా అతను వివాదాస్పద ఆస్తులను ముగ్గురు ట్రస్టీలకు , అంటే తనకు మరియు పిటిషనర్లు 2 మరియు 3కి బదిలీ చేశాడు. అప్పటి నుండి కంపెనీ ట్రస్టీలకు అద్దె చెల్లిస్తోంది. చట్టం సెప్టెంబర్ 25, 1950న అమల్లోకి వచ్చింది. నవంబర్ 3, 1951న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం

పిటిషనర్ నం. I యొక్క ఆస్తి తన వ్యక్తిగత హోదాలో పేర్కొన్నట్లు ప్రకటిస్తూ రాష్ట్రానికి చెందింద ని నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది . మరియు ఆమోదించబడింది. అక్టోబర్ 26, 1953న చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (హెచ్) కింద కలెక్టర్ కంపెనీకి నోటీసు జారీ చేయగా , 1954 మార్చి 4న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. దాని ప్రకారం పైన పేర్కొన్న సెటిల్‌మెంట్ దస్తావేజు మరియు మనకు సంబంధం లేని మరొక సెటిల్‌మెంట్ డీడ్ ద్వారా కవర్ చేయబడిన ఆస్తులను రాష్ట్రానికి అప్పగించడానికి ఆదేశించెను. కంపెనీ హజారీబాగ్‌లోని సబార్డినేట్ జడ్జి కోర్టులో బిహార్ రాష్ట్రానికి వ్యతిరేకంగా నం.33/1951 టైటిల్ సూట్‌ను దాఖలు చేసింది, పిటిషనర్ నంబర్.I ద్వారా తన వ్యక్తిగత హోదాలో అమలు చేయబడిన మైనింగ్ లీజు ను కంపెనీ క్లెయిమ్ చేసెను దాని వాస్తవికతను స్టేట్ సవాలు చేసెను. పిటిషనర్ నం. I అతని వ్యక్తిగత హోదాలో ఈ దావాలో కక్షదారునిగావున్నారు. కంపెనీ బీహార్ రాష్ట్రానికి వ్యతిరేకంగా టైటిల్ సూట్ నెం. 9న/1954 కూడా దాఖలు చేసెను, దీనికి చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (హెచ్) కింద 26-10-1953 నాడు జారీ చేసిన నోటీసు యొక్క చట్టబద్ధతను పిటిషనర్ నంబర్ I అతని వ్యక్తిగత హోదాలో కక్షదారునిగా సవాల్ చేసెను . నవంబర్ 11, 1954న బీహార్ రాష్ట్రం 53/1954 నంబర్ టైటిల్ దావాను దాఖలు చేసింది , దానికి కంపెనీ , పిటిషనర్ నెం. I అతని వ్యక్తిగత హోదాలో , ముగ్గురు ట్రస్టీలు మరియు ఇతరులను కక్షిదారులుగా చేర్చిరి . ఈ దావా ద్వారా బీహార్ రాష్ట్రం కంపెనీకి అనుకూలంగా లీజు మరియు ట్రస్టీలకు అనుకూలంగా సెటిల్‌మెంట్ డీడ్ యొక్క వాస్తవికతను సవాలు చేసింది.

నిర్ణయించవలసిన అసలు ప్రశ్న ఏమిటంటే , సెక్షన్ 3 కింద మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 4(ఎ) లోని నిబంధనల ప్రకారం నోటిఫికేషన్‌ను ప్రచురించడంపై రాష్ట్రానికి ఏమి ఇవ్వబడింది? మిస్టర్. ఛటర్జీ ప్రకారం, వివాదాస్పద ఆస్తులు రాష్ట్రానికి చెందవు , ఇంకా ఏమైనా ఉండవచ్చు. చట్టంలో "ఎస్టేట్" యొక్క నిర్వచనానికి సంబంధించి, నోటిఫికేషన్ ప్రచురణపై రాష్ట్రానికి ఏదైనా ఉంటే అది నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్‌లో ఉన్న భూమి. వివాదాస్పద ఆస్తులు నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్‌లోని భూమిపై ఉన్నప్పటికీ , అవి రాష్ట్రానికి చెంద వు, ఎందుకంటే "ఎస్టేట్" యొక్క నిర్వచనం భూమి గురించి మాత్రమే మాట్లాడుతుంది మరియు దానిపై ఏ భవనం గురించి కాదు. సెక్షన్ 3 కింద నోటిఫికేషన్ కేవలం ప్రకటన మాత్రమే మరియు సెక్షన్ 4(ఎ) కింద అసలు సంక్రమణ జరిగింది. వివాదాస్పద ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకునే తేదీలో , చట్టం అమలులోకి రావడానికి చాలా కాలం ముందు తన హక్కు , టైటిల్ మరియు ఆసక్తి ని పిటిషనర్ నంబర్ .1 వదులుకొనెను. నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేదా కచ్చేరీగా ఉపయోగించబడలేదు. మరొక వైపు బీ హార్ రాష్ట్రం తరపున మిస్టర్ సిన్హా , వాదిస్తూ, చట్టంలోని సెక్షన్లు 4, 5 మరియు 7 నిబంధనలను పరిశీలిస్తే, సెక్షన్ 3 కింద నోటిఫికేషన్‌ను ప్రచురించిన తర్వాత వివాదాస్పద ఆస్తులు

రాష్ట్రానికి చెందినవని ఒక ఎస్టేట్‌లోని భూమి కంటే ఎక్కువ ఏదైనా వుంటే రాష్ట్రానికి చెందినవని చట్టం యోచించినదని పేర్కొనెను.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సెక్షన్ 3 కింద నోటిఫికేషన్‌ను ప్రచురించడం వల్ల లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 4 లోని నిబంధనల కారణంగా నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ రాష్ట్రానికి చెందిందా అనేది ప్రస్తుత సందర్భంలో స్వల్ప పరిణామం. ఎందుకంటే రెండు కేసులలో సంక్రమణ జరిగింది. "ఎస్టేట్" యొక్క నిర్వచనంలో భూమి అనే పదాన్ని ఉపయోగించినప్పటికీ , సెక్షన్ 4, 5 మరియు 7 లోని నిబంధనలు రాష్ట్రంలో ఒక ఎస్టేట్ ఉన్నప్పుడు భూమి కంటే ఎక్కువ ఏదైనా చేర్చడానికి అవసరమైన ఉద్దేశాన్ని చూపుతాయి. సెక్షన్ 4(ఎ) కింద ఇది ఎస్టేట్ మాత్రమే కాదు , మరియు నిర్దిష్ట వివరణ గల భవనాలు కూడా. సెక్షన్ 3 కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురణపై పూర్తిగా రాష్ట్రానికి చెందుతాయి. సెక్షన్లు 5 మరియు 7 కింద అందులో పేర్కొన్న భవనాలు కూడా రాష్ట్రానికి చెందుతాయి , ఎందుకంటే ప్రశ్నార్థక భవనాలు మధ్యవర్తి ఆధీనంలో రాష్ట్రంచే స్థిరపడినట్లు భావించబడుతుంది. ఈ భవనాలు రాష్ట్రానికి చెందినవి మరియు ఇవి ఆధీనంలో ఉన్న వ్యక్తి రాష్ట్రంలో స్థిరపడినట్లుగా భావించవచ్చు.

సెక్షన్ 3 కింద నోటిఫికేషన్ ప్రచురించబడిన తేదీలో ప్రస్తుత కేసులో, వివాదాస్పద ఆస్తులు కౌలుదారుగా కంపెనీ ఆధీనంలో ఉన్నాయని మరియు పిటిషనర్ నం. 1 కు దానిపై హక్కు , టైటిల్ లేదా ఆసక్తి లేదు. ఎందుకంటే కౌలుదాతగా సెటిల్‌మెంట్ దస్తావేజు ద్వారా ట్రస్టీలకు వాటిని బదిలీ చేసెను . అందువల్ల, నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీనాడు వివాదాస్పద ఆస్తులు పిటిషనర్ నంబర్ 1 యొక్క నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ యొక్క అద్దె సేకరణ కోసం ప్రధానంగా కార్యాలయం లేదా కచేరీగా ఉపయోగించబడలేదని మేము భావిస్తున్నాము. కాబట్టి, సెక్షన్ 4(ఎ) లో "ఉపయోగించిన" పదాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అవసరం. సెక్షన్ 4 లోని ఈ క్లాజులో అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేదా కచేరీగా ఉపయోగించే భవనాన్ని నోటిఫికేషన్ ప్రచురించిన తేదీలో తప్పనిసరిగా ఉపయోగించాలని స్పష్టంగా పేర్కొనలేదు . ఈ నిబంధనలో "అటువంటి ఎస్టేట్ యొక్క అద్దె సేకరణకు ప్రధానంగా కార్యాలయం లేదా క చేరీగా ఉపయోగించబడుతుంది" అనే పదాలను తప్పనిసరిగా. సెక్షన్ 4(హెచ్) లోని నిబంధనల ననుసరించి అర్థంచేసుకోవాలి సెక్షన్ 4 (హెచ్) లో సారూప్య పదాలు ఉపయోగించబడెను. సెక్షన్ 4(హెచ్) ప్రకారం, 1-1-1946 తరువాత అటువంటి ఎస్టేట్ యొక్క అద్దె వసూలు కోసం ప్రాథమికంగా కార్యాలయం లేదా కచ్చేరీగా ఉపయోగించే ఏదైనా భవనంలో ఏదైనా ప్రయోజనాన్ని, ఏదైనా స్థలంలో బదిలీ చేయబడితే దానిపై విచారణ చేసే అధికారం కలెక్టర్‌కు ఉంటుంది. తగిన విచారణలో కలెక్టర్ తన చట్టంలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించడం లేదా రాష్ట్రానికి నష్టం కలిగించడం లేదా అధిక పరిహారం పొందడం వంటి లక్ష్యంతో అటువంటి బదిలీ జరిగిందని సంతృప్తి చెందితే , సంబంధిత కక్షిదారులకు నోటీసు ఇచ్చి, వారు

చెప్పినది విని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారి మునుపటి అనుమతితో, బదిలీని రద్దు చేసి అతని స్వాధీన హక్కును తొలగించవలెను.

ఏదైనా భవనాన్ని ప్రాథమికంగా అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేదా కచేరీగా ఉపయోగించినట్లయితే మరియు అటువంటి భవనం జనవరి , 1946 మొదటి రోజు తర్వాత బదిలీ చేయబడితే , సెక్షన్ 4(హెచ్) లో పేర్కొన్న పరిస్థితు లు స్థిరపర్చబడితే బదిలీని రద్దు చేయవచ్చని ఈ నిబంధనలు స్పష్టంగా సూచిస్తున్నాయి. అంటే 'ఈ నిబంధనల ప్రకారం 1946 జనవరి మొదటి తేదీ తర్వాత భవనం బదిలీకి ముందు ఏ విధముగా ఉపయోగించబడిన సంగతి కలెక్టర్ పరిశీలనకు సంబంధించినది మరియు జనవరి మొదటి రోజు 1946 తర్వాత బదిలీ చేసిన తర్వాత దేనికి ఉపయోగించారో అన్నది కలెక్టర్ పరిశీలించరు. ఒక యజమాని అటువంటి భవనాన్ని బదిలీ చేసినప్పుడు , ఆ తర్వాత ఆ భవనాన్ని అతను తన ఎస్టేట్ అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయంగా లేదా కచ్చేరీగా ఉపయోగించ కపోవుట తప్పనిసరిగా అనుసరించాలి. జనవరి మొదటి తేదీ , 1946లోపు బదిలీ జరిగితే , సెక్షన్ 4(హెచ్) లోని నిబంధనలు వర్తించవు మరియు అటువంటి బదిలీ రద్దు చేయబడదు మరియు అలా బదిలీ చేయబడిన భవనం ఆ తేదీలో రాష్ట్రం అధికారంలో ఉండదు. అటువంటి భవనం ఉన్న ఎస్టేట్ గూర్చిన నోటిఫికేషన్ ప్రచురణ తేదీకి రాష్ట్రంకు సంక్రమించదు . మరోవైపు, ఈ బదిలీ జనవరి , 1946 మొదటి రోజు తర్వాత జరిగితే , నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్‌లో ఉన్న భవనం , బదిలీ తేదీకి ముందు , వెంటనే అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేదా కచేరీగా ఉపయోగించబడి నట్లయితే. అటువంటి ఎస్టేట్ బదిలీ అనేది సెక్షన్ 4(h) ప్రకారం రద్దు చేయతగినది. మరియు అది నోటిఫికేషన్ యొక్క ప్రచురణపై పూర్తిగా రాష్ట్రానికి చెందుతుంది . మరియు సెక్షన్ 4(a) లోని నిబంధనలను ఆ ప్రకారమే చూడాలి. మిస్టర్ ఛటర్జీ సూచించిన విధంగా సెక్షన్ 4(ఎ) లోని నిబంధనలను అన్వయించుట అసమంజసమైనది. చట్టం యొక్క పథకాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని , సెక్షన్లు 4(ఎ) మరియు 4(హెచ్) లోని నిబంధనలను కలిపి చూడాలి. వివాదాస్పద ఆస్తులను 1946 జనవరి మొదటి తేదీకి ముందు లేదా కంపెనీకి అనుకూలంగా లీజుకు ఇవ్వడానికి ముందు పిటిషనర్ నంబర్ I యొక్క నోటిఫైడ్ ఎస్టేట్ అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేదా కచ్చేరీగా ఉపయోగించలేదని పిటిషనర్లు తమ పిటిషన్‌లో నొక్కిచెప్పలేదు. రాష్ట్రం తరపున , అఫిడవిట్‌లో, లీజును రూపొందించడానికి ముందు వివాదాస్పద ఆస్తులన్నీ కచ్చేరీగా ఉపయోగించబడ్డాయని మరియు వాటిని ఎటువంటి మైనింగ్ ఆపరేషన్‌కు ఉపయోగించడం లేదని పేర్కొంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సెక్షన్ 4(హెచ్) కింద విచారణ ఫలితంగా పిటిషనర్ నం.I ద్వారా వివాదాస్పద ఆస్తుల బదిలీ రద్దు చేయబడింది , వివాదాస్పద ఆస్తులు తప్పనిసరిగా రాష్ట్రం ఆధీనంలో ఉన్నట్లు పరిగణించబడాలి , ఎందుకంటే పిటిషనర్ నం. 1 బదిలీ చేయక ముందు అట్టి ఎస్టేట్ ను అద్దె వసూలు కోసం కార్యాలయం లేక కచేరిగా ఉపయోగించిరి.

సెక్షన్ 4(హెచ్) రాజ్యాంగానికి విరుద్ధమని వాదించబడింది, ఎందుకంటే కంపెనీ నుండి అద్దెను వసూలు చేసుకోవడానికి పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కుపై ఇది సెక్షన్ 4(హెచ్) కింద జారీ చేసిన నోటీసు ద్వారా అసమంజసమైన పరిమితిని విధించింది , మరియు దాని వలన అనుకూలముగా బదిలీ చేయవలసినది సెక్షన్ 4(h) కింద జారీ చేసిన నోటీసు ద్వారా అడ్డుకుంది. కలెక్టరు నోటీసు ద్వారా జారీ చేసిన ఉత్తర్వు లేదా ఆయన చేసిన రద్దు ఉత్తర్వుపై చట్టంలో ఎలాంటి అప్పీల్ లేదా సమీక్ష కు అవకాశము లేదు. బదిలీని రద్దు చేయడానికి మరియు దాని కింద ఒక వ్యక్తి స్వాధీనంలో వున్న దానిని తొలగించడానికి కలెక్టర్‌కు సంపూర్ణ అధికారం ఉంది. అయితే , సెక్షన్ 4(h), సంబంధిత కక్షదారులకు సహేతుకమైన నోటీసు ఇవ్వాలని మరియు వారు చెప్పేది వినాలని కలెక్టర్‌ని ఆదేశించును. అతను ఆదేశించే అటువంటి రద్దు లేదా స్వాధీన తొలగింపు తప్పనిసరిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యొక్క మునుపటి అనుమతితో ఉండాలి మరియు అతనికి న్యాయంగా మరియు న్యాయంగా కనిపించే నిబంధనలపై అలా చేయవలసి ఉంటుంది. అందువల్ల, అధికారం సూచించినంత సంపూర్ణంగా లేదా ఏకపక్షంగా ఉండదు. అయితే, కలెక్టర్‌కు చాలా విస్తృత అధికారాలు ఉన్నాయని భావించి , చట్టం ద్వారా రూపొందించబడిన ఎస్టేట్‌ల స్వాధీన చట్టంలోని సెక్షన్ 4(h) ఒక భాగమని మరియు కొనుగోలు చేసే యంత్రాంగంలో అంతర్భాగమని గుర్తుంచుకోవాలి. చట్టం అనేది చెల్లుబాటు అయ్యే శాసనము మరియు సెక్షన్ 4(h) లో ఉన్నటువంటి కొన్ని నిబంధనలు లేకుంటే దాని మొత్తం ప్రయోజనం అమలు కాదు . ఈ చట్టం ఎస్టేట్‌ల స్వాధీనముకు సంబంధించిన చట్టం అయినందున దాని పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కులపై ఎలాంటి అసమంజసమైన ఆంక్షలు ఏ సందర్భములోనూ చట్టం సెక్షన్ 4(హెచ్) విధించే ప్రశ్న తలెత్తదు, మరియు సెక్షన్ 4(h) తో సహ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 31-ఎ ద్వారా రక్షించబడుతుంది.

తదనుగుణంగా ఖర్చులతో పిటిషన్ కొట్టివేయబడింది.